

**The Christmas Bulletin
of the Ukrainian
Orthodox Church of
Canada**

**Різдвяний бюлетень
Української
Православної Церкви
Канади**

With the Blessing of the Metropolitan ILARION

З благословення митрополита ІЛАРІОНА

**Greetings from the Primate of the UOCC,
Metropolitan Ilarion**

Dear Fathers, beloved brothers and sisters in Christ,

As your Primate of our Ukrainian Orthodox Church of Canada, I greet all of you on this glorious and festive day, The Nativity of our Lord and Saviour Jesus Christ.

“Glory to God in the highest,

And on earth peace, goodwill toward men!”

As the Angels proclaimed, let us rejoice in the great miracle, our Lord and Saviour coming to earth to bring peace and goodwill which our world desperately needs.

Peace and harmony. Our suffering world is in dire need of peace and harmony. In our native homeland Ukraine, occupation and war continues. The effects are felt throughout the world and here in Canada, too. Peace and harmony are also needed in families, communities, and society.

Goodwill. Our suffering world needs our goodwill more than ever. As people flee from the devastating war in Ukraine and seek refuge here in Canada, let us fulfill the will of our Lord and open our hearts to do good to newcomers and to all suffering people: the homeless, the destitute, and the poor.

Today, as the Angels rejoice in heaven, may you be blessed with grace, peace, hope and joy. May He strengthen you spiritually and physically. May the New-born Christ Child bestow His grace upon you to contribute to peace and goodwill here and everywhere.

As we celebrate His Nativity for the second time on the new Church calendar, I pray for all of you that the year 2025 will be peaceful and blessed by God and that He will allow us to celebrate the Nativity of our Lord and Savior Jesus Christ again in a year's time. God is with us!

З любов'ю у Христі,

+Ilarion,

Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Різдвяне привітання Предстоятеля УПЦК Митрополита Іларіона

Дорогі отці, улюблені браття і сестри у Христі,

Як ваш Предстоятель Української Православної Церкви Канади, вітаю всіх вас в цей славний та святковий день – Різдва Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа.

"Слава у вишніх Богу,

а на землі мир, у людях добра воля!"

Як сповістили Ангели, давайте радіти великому диву – наш Господь і Спаситель приходить на землю, щоб принести мир і добру волю, яких наш світ так потребує.

Мир і гармонія. Наш стражденний світ дуже потребує миру і злагоди. В нашій рідній Батьківщині, Україні, триває окупація і війна. Наслідки цих подій відчуються по всьому світу, в тому числі і тут, у Канаді. Мир і гармонія також потрібні в родинях, громадах і суспільстві.

Добра воля. Наш стражденний світ потребує нашої доброї волі більше, ніж будь-коли. Коли люди тікають від руйнівної війни в Україні і шукають притулку тут, у Канаді, давайте виконаємо волю нашого Господа і відкриємо наші серця, щоб чинити добро новоприбулим і всім стражденним людям: бездомним, нужденним і бідним.

Сьогодні, коли Ангели радуються на небесах, нехай і ви будете благословенні благодаттю, миром, надією та радістю. Нехай Він укріпить вас духовно і фізично. Нехай новонароджений Христос дарує свою благодать вам, щоб ви сприяли миру і добрій волі тут і всюди. Святкуючи Його Різдво вдруге за новим церковним календарем, молюся за всіх вас, щоб рік 2025 був мирним і благословенним Богом, і щоб Він дозволив нам знову святкувати Різдво Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа через рік. З нами Бог!

З любов'ю у Христі,

+Іларіон,

Архієпископ Вінніпезький і Центральної єпархії,

Митрополит Української Православної Церкви Канади.

CHRISTMAS GREETING FROM CHANCELLOR ARCHPRIEST CHARLES BAXTER

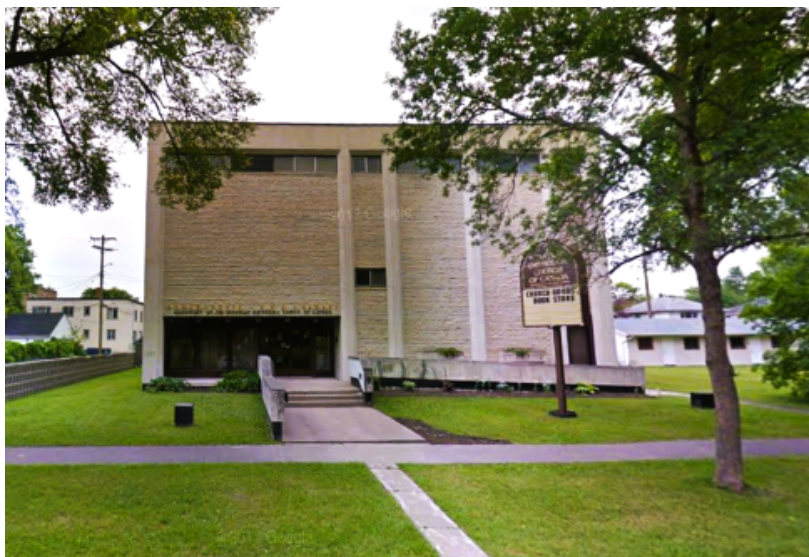
РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ ВІД КАНЦЛЕРА ПРОТОІЄРЕЯ ЧАРЛЬЗА БАКСТЕРА

Greetings from Winnipeg and The Chancellor's Office. I greet our Esteemed Hierarchs, Brother Clergy, Members of the Consistory Board and all our faithful members of the Ukrainian Orthodox Church. I pray that as the Great Feast Days of Nativity and Epiphany approach you are all in good health and good spirit. May the joyful celebrations of the Nativity and Baptism of Our Lord and Saviour bring us hope and perseverance in the New Year.

The Nativity of Our Lord is a time of joy, thanksgiving and gladness. It can also be, however, a time that quickly is filled up with tasks, obligations, social events, deadlines, anxiety and pressure. Let us follow the example of St. Joseph The Betrothed, who was able to persevere through many challenges to find joy despite danger and difficulty at the time of a truly wondrous and miraculous birth. May The Lord Our God, through the prayers of The Most Holy Theotokos continue to bless us, to watch over all of His servants so that we can, through fasting and penance, escape from the snares of sin and truly give Glory to God in The Highest for God is With Us!

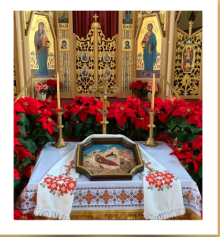
Вітання з Вінніпега та Канцелярії! Вітаю наших Високопреосвящених Владик, дорогих братів у священстві, членів Консисторської ради та всіх вірних Української Православної Церкви. Молюся, щоб у ці дні великого святкування Різдва Христового та Богоявлення ви перебували у доброму здоров'ї та гарному настрої. Нехай радісні святкування Різдва та Хрещення Господа нашого і Спасителя принесуть нам надію та витривалість у Новому Році.

Різдво Господа нашого – це час радості, подяки та веселощів. Однак, цей час часто може бути заповнений справами, обов'язками, соціальними подіями, дедлайнами, тривогою та тиском. Давайте наслідувати приклад праведного Йосифа Обручника, який, попри численні виклики, зумів знайти радість серед небезпек і труднощів під час справді дивовижного та чудесного народження. Нехай Господь Бог наш, молитвами Пресвятої Богородиці, продовжує благословляти нас і оберігати всіх Своїх слуг, щоб ми через піст і покаяння могли уникнути пасток гріха та щиро віддати славу Богові на висотах, бо "З нами Бог!"

CHRISTMAS TRADITIONS THROUGH THE CENTURIES: HOW WE CELEBRATED AND HOW WE CELEBRATE

Traditions are a unique cultural and spiritual code that serves as a means of transmitting experience, identity, and unity within a community across generations. Each generation of Christians brings its own understanding and experience to the celebration of the Nativity of Christ, yet the central elements remain unchanged. This is a unique link between generations, through which, by celebrating the arrival of the Savior, we not only join the living tradition of the Church but also pass it on to those who will come after us. Traditions become not only a legacy but also a spiritual message to future generations, with the call:

1. *Christmas Fast.* The period before Christmas is a special time of spiritual purification and renewal. It is not only a time of restraint (in food, words, emotions, actions), but also a special time for spiritual growth, which involves deep inner work through increased prayer, performing good deeds, and more. Family prayer and singing carols not only enrich the spiritual life of the family but also help prepare for the joy of the Savior's birth.

2. *Christmas Eve.* This evening is not just a meal but a sacred time imbued with deep meaning. Traditionally:

·*Fasting throughout the day:* Many refrain from eating until the evening, waiting for the first star to appear.

·*Symbolic dishes:* The dinner begins with kutia, which symbolizes generations and unity. The table usually includes 12 dishes, such as borshch, kapusnyak, varenyky, holubtsi, uzvar, and pampushky. If it's not possible to prepare all 12 dishes, do not worry – the spirit of the holiday is what matters most.

·*Prayer.* Before the meal, a prayer is recited (for example, the "Our Father") or the Christmas Troparion is sung. During or after the dinner, Christ is praised with carols..

3. *Christmas Worship.* Participation in the festive Liturgy reminds us of God's love and unity in Christ. Christmas worship inspires joy in the Incarnation.

4. *Christmas*

Greetings. During the Christmas period, the traditional greeting is "Christ is born!", to which the response is: "Let us glorify Him!"

5. *Carols, Nativity Plays, and Greetings.* Carols convey the joy of God's Incarnation. Carolers, visiting homes, symbolize the good news of Christ's birth, bringing joy and spiritual peace. Nativity plays are an important element of religious education, fostering the experience of seeking goodness and spreading this truth to others.

6. *New Year.* On New Year's Day, it is customary to bring greetings and wish prosperity: "For happiness, for health, for the New Year, may it be better than the last!" Those bringing greetings may also scatter grains, symbolizing wealth, as in ancient times. Hosts usually thank them with treats or gifts.

7. *Theophany.* On the eve of Theophany, a Theophany Eve dinner is held with a similar structure to Christmas Eve. During this festive time, the Great Blessing of Water takes place. There is also a tradition of greeting each other with: "Christ is Baptized!" – "In the Jordan!"

8. *Christmas-Theophany Parish Meal (Potluck).* Among Ukrainians abroad, a pious custom has been established to celebrate the "second Christmas Eve" together, as one large parish family. Such a meal for the parish family is not only a festive dinner but also a mystical act that symbolizes shared gratitude, the preservation of identity, and the glorification of God's incarnation, especially through carols sung together.

What is the significance of preserving traditions? Traditions help in maintaining spiritual and cultural identity, passing on faith, and creating a bond between generations. They foster a deeper understanding of one's religious heritage, unity, and love among people, strengthening the spiritual foundations of the community.

By Dr. Andrii Tsebenko

РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ КРІЗЬ СТОЛІТТЯ, АБО ЯК СВЯТКУВАЛИ І ЯК СВЯТКУВАТИ

Традиції – це особливий культурний та духовний код, який слугує засобом передачі досвіду, ідентичності та єдності спільноти через покоління. Вони мають здатність зберігати свою сутність, водночас адаптуючись до нових умов, доповнюючись новими елементами. Кожне покоління християн привносить своє розуміння та відчуття у святкування Різдва Христового, однак центральні елементи залишаються незмінними. Це унікальний зв'язок поколінь, завдяки якому ми, святкуючи прихід Спасителя, не лише приєднуємося до живої традиції Церкви, але й передаємо її тим, хто прийде після нас. Традиції стають не лише спадком, а й духовним посланням до майбутніх поколінь із закликом: *"Продовжуйте це..."*

1. *Різдвяний піст.* Період підготовки до Різдва Христового починається з посту — часу духовного очищення та оновлення. Піст є не лише періодом стриманості (в їжі, словах, емоціях, вчинках), а й особливим часом духовного вдосконалення, що включає глибоку внутрішню працю над собою через посилену молитву, творення добрих справ тощо. Сімейна молитва та співання колядок не лише збагачують духовне життя сім'ї, але й допомагають підготуватися до радості народження Спасителя.

2. *Різдвяний Святвечір.* Цей вечір – не просто трапеза, а сакральний час із глибоким змістом. Традиційно:

○ Упродовж дня багато хто утримується від їжі до появи першої зорі.

○ Символічні страви: Вечеря починається з куті — символу поколінь і спільності. Традиційно на столі 12 страв: борщ, капуста, вареники, голубці, узвар, пампухи тощо. Якщо на святковому столі не 12 страв, не варто хвилюватися — головне, щоб був дух свята.

○ Перед трапезою читають молитву (наприклад, "Отче наш") або співають тропар Різдва. Під час чи після вечері славлять Христа

колядками.

3. *Різдвяне богослужіння.* Участь у святковій Літургії нагадує про Божу любов та єдність у Христі. Різдвяне богослужіння наповнює радістю від Втілення Бога, яке приносить спасіння світу.

4. У різдвяний період традиційним є вітання "Христос народився!", на яке відповідають: "Славимо Його!"

5. *Колядки, вертепи та віншування.* Колядки передають радість Божого Втілення. Колядники, відвідуючи домівки, символізують благу звістку про народження Христа, приносячи радість і духовний мир. Вертепна містерія є важливим елементом релігійного виховання, формуючи досвід пошуків добра і поширення цієї істини серед інших.

6. *Новий рік.* На Новий рік прийнято приходити з віншуванням, бажаючи добробуту: "На щастя, на здоров'я, на Новий рік, аби було краще, ніж торік!" Ті, хто віншують, можуть, як і в давнину, засівати зерном — символом багатства. Господарі зазвичай віддячують частуванням або подарунками.

7. *Богоявлення.* Напередодні відбувається Богоявленський Святвечір, сценарій якого схожий на Різдвяний. У цей святковий час священнослужителі здійснюють Велике освячення води. Є традиція вітатися: "Христос охрестився!" — "В ріці Йордан!"

8. *Різдвяно-Богоявленська парафіяльна трапеза (потлак).* Серед українців за кордоном утвердився благочестивий звичай проводити другий Святвечір разом, як одна велика парафіяльна родина. Така трапеза парафіяльної родини є не лише святковим обідом, а й містичним актом, що символізує спільну вдячність, збереження ідентичності та прославлення Втілення Бога, зокрема через спільно виконані колядки.

Яке значення має збереження традицій? Традиції допомагають у збереженні духовної та культурної ідентичності, передачі віри та створенні зв'язку між поколіннями. Вони сприяють глибшому пізнанню своєї релігійної спадщини, єдності та любові між людьми, укріплюючи духовні основи спільноти.

Др. Андрій Цебенко

I remember, that sometime between 1915-17 when I finished school on a Friday, it was the time to prepare for the holidays on the farm.

The first day after I finished school, my brother and I began to enthusiastically cut the wood for the Christmas oven fires. We used an axe, which my father brought from the old country, to split the wood. We kept cutting wood until we thought there would be enough to take us through the holidays.

Soon after, the Holy Night arrived. A frost had settled in the courtyard and the sun began to set in the west like a large red circle. Before dinner, my father and my youngest brother went to tend to the livestock and provided them their meal.

It soon became very dark. As my father and brother, Olexa, enter the house, the frost rolled in along the floor. They are bringing in the *didukh* (sheaf of wheat) and father greeted the family with traditional salutations. Mother then invited them into our home. The *didukh* is then spread out around the room. My younger brothers are clucking, and father placed the *didukh* in the corner of the room. This was a sheaf made of the best of that summer's wheat, Marquis bread grain. Each ear of wheat was selected with great care and formed into a sheaf so neatly that one could send it to Chicago for the annual wheat exhibition. Like every good master of his home, my father was happy with every ear of grain: this was the fruit of his labour.

Mother and my sister set the table covered by a Ukrainian embroidered tablecloth and moved the straw, with which the table was covered, under the tablecloth in order that the dishes sit evenly. We then say the Lord's Prayer.

Father blessed the dishes and threw the *kutia* to the *svolok*^[2] - the house's longitudinal ceiling beam. (I will never forget this *svolok*. My father formed it out of white poplar wood and dried it so well that it never cracked and carved a three barred cross into it. Even when we took down the old house, this *svolok* was taken with us.)

The Holy Night supper began with *kutya* and *borshch* with mushrooms, *pyrohy* with potatoes, sour cabbage, and plums. There were *holubsti* with buckwheat and rice. For some reason I cannot think what else we ate. Perhaps because I could not eat so much.

I did not like *pyrohy* with sour cabbage. We then entered the big room where the tables were laden with *kolachi* and candles were lit. We then began singing Christmas carols: *Boh Predvichny*, *Nova Radist Stala* and many others. My father had a very nice voice and he sang all the Christmas carols. Afterwards my father told my brother and I to go to the stable and look in on the cows in case any of them had thrown their halter. Ivan and I lit lanterns and went to the stable. Underfoot, the snow squeaked while our breath froze in the thin air.

After we returned from the stable, my father said "Well children, we ate, we caroled and now we all go to bed. Your mother and I will go to church at 4 a.m. As I slept, I remember hearing the tolling of the church bells.

It was a frigid January night. The poplar trees were cracking from the frost. We could hear the call of the owl from the forest and the barking of the coyotes. In the distance I heard someone returning from the *Sviat Vechir*. The snow squeaks from the sleigh's runners and I heard those tiny bells attached to the horse's harnesses. As someone comes by our homestead they call out "Christ is Born."

Translated by Dr. Mark Minenko

^[1] This is an edited translation of a fragment of an article which appeared in the Ukrainian Voice on January 1, 1964. The original author is unknown.

^[2] This beam was important not only because it kept the house standing but important documents were stored on the beam.

Пригадую, що десь в роках 1915-1917 як в п'ятницю скінчилася наука в школі, то в тому часі у нас дома починалися приготування до свят. Першого дня ми взялися до праці з охотою: почали пиляти дрова, щоб було досить на цілі свята. Кололи сокиркою, що її батько привіз був ще з краю.

І ось прийшов вкінці Святий Вечір. На

дворі мороз, сонце почало хилитися до заходу червоним колом. Батько з наймолодшим братом ще обходили худобу й давали їй вечерю. На дворі вже цілком стемніло, і отворюються двері, а мороз котиться по підлозі. Батько з Олексою вносять діда і вінчуються, а мама просять в хату. Розстелюють „дідуха“. Малі хлопці „квокають“, а батько кладе діда на покуті. Це був сніп найкращої пшениці, гатунку „маркіз“. Кожен колос був вибраний з великою старанністю і складений в сніп так чепурно, що можна було його висилати до Чікаго на збіжжєву виставку. Як добрий господар, батько радів кожним колосом: це ж був плід його рук.

Мама з сестрою кладуть вечерю на стіл, що був застелений крайовим вишитим обрусом та розсувають сіно під тим обрусом, щоб миски рівно стояли. Проказуємо молитву „Отче наш“

Батько благословить страви і кидає кутею до сволока. (Цього сволока не забуду. Витесав його батько із білої осики і так його висушив, що він не тріс та вирізьбив на ньому майстерно трираменний хрест. Навіть

як стару хату розібрали, то цей сволок заховали.

На вечерю була кутя, був борщ з підпеньками, були пироги з бараболею, зі свіжого сира, з квашеної капусти, та зі сливок. Були голубці гречані, з рижу. Далі чомусь не можу вчислити.

Може тому, що більше неможна було спожити. Пирогів з квашеної капусти, я не любив. Ідемо до великої хати. Там на столі повно колачів і світиться свічка. Батько бере „кантичку“ і починаємо колядувати: Бог Предвічний, „Нова Радість Стала“ і інші коляди.

По колядах батько каже. – Ідіть, хлопці, та подивіться чи котра з коров не спустилася з привязі. Ми з Іваном засвітили ліхтарню, ідемо до стайні. Під ногами скрипить сніг, а пара з рота замерзає. Ну діти, повечеряли ми, поколядували й тепер всі підемо спати. Ми з мамою коло четвертої години підемо до церкви. Через сон неначе чую звук церковних дзвонів.

Студена, січнева ніч. Від морозу тріскають паплі. З лісу чути голос пугача. Климові собаки дальше гавкають. Хтось вертається саньми із святвечірньої гостини.

Сніг скрипить під саньми та дзеленькають дзвіночки – причіплені до упряжі коней. Проїжджаючи повз наші ворота хтось кликнув: „Христос Рождається“!

*Фрагмент статті з "Українського Голосу",
1 січня 1964 року. Автор невідомий.*

Підготував Др. Марк Міненко

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

CHRIST IS BORN!

CHRIST EST NÉ!

